

Απόσπασμα από την «Εβραία» του Μπέρτολτ Μπρεχτ στο «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...»

/ [Ενορίες](#)

Η θεατρική ομάδα ΘΥΡΣΟΣ παρουσίασε θεατρικά αποσπάσματα από την «Εβραία» του Μπέρτολτ Μπρεχτ σε σκηνοθεσία, ανάλυση και διδασκαλία του Δημήτρη Κοντοδήμου.

`<span data-mce-type="bookmark" style="display: inline-block; width: 0px; overflow: hidden; line-height: 0;" class="mce_SELRES_start"></span>`

Η παράσταση πραγματοποιήθηκε την Πέμπτη 18 Νοεμβρίου, στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...» του Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς.

Την επιμέλεια των κειμένων έκαναν οι Δημήτρης Κοντοδήμος και Στέλλα Ρομποτή.

Από την ομάδα ΘΥΡΣΟΣ συμμετείχαν οι Γιώργος Δήμου, Στέλλα Ρομποτή, ενώ στο βιολί ήταν η Σταυρούλα Μέντη.

Η παράσταση μεταδόθηκε από το κανάλι του [«ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...» στο YouTube](#).

Ο Μπέρτολτ Μπρεχτ θεωρείται ο θεμελιωτής του θεάτρου της αποστασιοποίησης.

Η αποστασιοποίηση είναι η εξέλιξη στην πορεία του θεάτρου.

Αρχικά δημιουργήθηκε σύγχυση για το τι εννοούσε αποστασιοποίηση, όσον αφορά το ρόλο. Πολλοί θεωρούσαν ότι ήθελε τους ηθοποιούς να μην εντάσσονται μέσα στο πάθος και την συγκίνηση του έργου. Στην πραγματικότητα επεδίωκε μια αποστασιοποίηση του ρόλου, από την καθημερινότητα, ούτως ώστε τόσο ο ηθοποιός, όσο και ο θεατής, να αποκτούν κριτικό βλέμμα, κριτική αντιμετώπιση.

Οι ηθοποιοί, όσο και οι θεατές, εγκαταλείπουν την οικεία συνήθη βίωση της πραγματικότητας, αναζητώντας τρόπους να ανατρέψουν τα δεδομένα και να δεχτούν τους προβληματισμούς του εκάστοτε έργου. Με άλλα λόγια, ο ηθοποιός όφειλε να μην ενσαρκώνει το ρόλο, αλλά να κρατά μια απόσταση από αυτόν, σαν να βιώνει, όταν παίζει, δύο ζωές. Μία της προσωπικότητας του, και μία του ρόλου του.

Με την αποστασιοποίηση ο Μπρεχτ αντιτίθεται στην αρχή του Αριστοτέλη που αφορά την μίμηση και την κάθαρση. Είναι η πρώτη φορά που καταρρίπτεται μια αριστοτελική αρχή, που κρατούσε αιώνες, την βάση και το θεμέλιο του θεάτρου. Προτιμούσε, ο θεατής αποστασιοποιημένος μέσα από το παίξιμο του ηθοποιού, να αποκτά κριτικό βλέμμα, να μην αφομοιώνεται με την κατάσταση του έργου.

Για να πετύχει την αποστασιοποίηση και να μην εντάσσεται ο ηθοποιός στην συγκίνηση του έργου, δημιούργησε κάποιες χειρονομίες, οι οποίες είχαν σουρεαλιστικό χαρακτήρα, ήταν έξω από την πραγματικότητα, για να σπάσει η ροή του έργου. Με τις χειρονομίες αυτές, ο θεατής αποσπά την προσοχή του, κι έτσι δεν αφομοιώνεται με την κατάσταση του έργου.

Ο Μπρεχτ θεωρείται από τους μεγαλύτερους δημιουργούς. Έγραψε πάρα πολλά έργα. Ένα από αυτά, είναι εικοσιτέσσερις σκηνές – μονόπρακτα, που μιλάνε για τον τρόπο και την αθλιότητα του Γ' Ράιχ.

Ο τελευταίος μονόλογος, από το σπονδυλωτό αυτό έργο, είναι η «Εβραία». Τοποθετημένος στη ναζιστική Γερμανία, ο θεατρικός αυτός μονόλογος μας εισάγει στον μικρόκοσμο ενός μεγαλοαστικού ζευγαριού.

Η σύζυγος, Γερμανίδα εβραϊκής καταγωγής, αποφασίζει να εγκαταλείψει το σπίτι της, ασφυκτιώντας ψυχικά από τη ρατσιστική κτηνωδία και τη βάνανυση υποκρισία του ολοκληρωτισμού. Σοκαρισμένος ο σύζυγος δεν επιχειρεί να αναχαιτίσει τη φυγή της.

Μια κοινωνία βαθιά διαβρωμένη ηθικά και υπαρξιακά από τη νοσηρότητα του ναζισμού, η μεταφυσική αγωνία του γυναικείου προσώπου, η οντολογική

αμφισβήτηση της συζυγικής σχέσης, όλα αυτά αποτελούν τα υλικά που συνθέτουν την εφιαλτική και ταυτόχρονα εκμαυλιστική θεατρική εικόνα του Μπρεχτ.

